

அத்தியாயம் 8

அறுவடையாளர்களின் கூக்குரல்

சமுதாயத்தின் பழமைவாத காரணி - குடியானவர், உழவர் - கிறிஸ்தவ தேசங்களின் புதிய நிலைமை - விவசாய போராட்டம் - அதற்கான காரணங்கள் - பொன் மற்றும் வெள்ளியின் தரமே காரணிகள்-முன்குறித்து சொல்லப்பட்ட வேதவசனம் நிறைவேறுதல் - இந்த மகாநாளின் யுத்தத்துடன் இந்த விஷயங்கள் தொடர்புள்ளவைகள்...

“கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளிலே அவர்கள் வெள்ளியும், அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்புவிக்கமாட்டாது.” செப் 1:18

சுரித்திரத்தில் மிக ஆழ்ந்த சிந்தனையுள்ள மாணவர் நமது கருத்தைப் புரிந்துகொண்டு, கொடுக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் உண்மையானதே என்று அறிந்து, நியாயத்திற்குட்பட்ட முடிவுகளைக் குறித்து இன்னும்கூட நிச்சயமற்ற உணர்வை உள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள். அவர் தனக்குள்ளாகவே, “நாகரீகமுடைய மற்றும் கொஞ்சம் நாகரீகம் அடைந்த நாடுகளிலும் கூட, பெரும்பாலும் ஒரு சமுதாய ஆதிக்கம் உடைய, பழைய பழக்க வழக்கங்களில் பிடிவாதமுடைய, சமுதயாத்தின் முதுகெலும்பாக விவசாயி என்ற ஒரு வகுப்பார் இருப்பதையே ஆசிரியர் மறந்துவிட்டார்” என்று கூறக்கூடும். ஆனால், உண்மையில் அப்படி இல்லை. நாம் இந்த உண்மையை மறந்துவிடவில்லை. இதனுடைய முக்கியத்துவத்தையும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். கொஞ்சம் பின்னிட்டு திரும்பிப் பார்த்தால் ஜோப்பாவானது இந்த குறிப்பிட்ட பழமை வாதத்தினால் மட்டுமே அடிக்கடி புரட்சிகரமான தாக்குதல்களுக்கு உள்ளானது தெரியும். பிரான்சிலும் கூட பெரிய நகரங்களில் உழைக்கும் வர்க்கத்தாரால் புரட்சிகள் துவங்கி பரவியதை நாம் பார்க்கிறோம். மேலும், முடிவிலே அமைதியையும்,

சமாதானத்தையும் கொண்டுவருவது என்னவோ பழமைவாதிகளான குடியான விவசாயிகளே. இதற்குரிய காரணங்களை கண்டுபிடிப்பது ஒன்றும் கடினம் அல்ல. (1) விவசாயிகளது வாழ்க்கை குறைவான குதுகலமும், சமூக சச்சரவுகளுமே கொண்டது. (2) செல்வச் செழிப்பை நோக்கி இவர்களது மனம் அவ்வளவாய் செல்வது இல்லை. மேலும், செல்வம், ஆடம்பரங்களை குறித்து இவர்களது குறிக்கோள்கள் குறைவு. (3) மண்ணோடு அவன் ஒன்றிப் போகிறான். அதனை மட்டுமே சார்ந்து வாழ கற்றுக் கொள்கிறான். தனது உழைப்புக்கான பிரதிபலனை இயற்கையினிடமிருந்தே எதிர்பார்க்கிறான். (4) இவர்களது கல்வி அறிவும், விழிப்புணர்வும் செயல்களும் இதுவரை மிகவும் வரைமுறைக்கு உட்பட்டதே. இதினிமித்தம் நாகரீகமடைந்த நாடுகளின் விவசாய கூட்டத்தினர் செழுமையில் சிக்கனமும், திருப்தியும் உடையவர்கள் என்று உதாரணமாய் கூறப்படுகின்றனர்.

ஆனால், கடந்த 30 வருடங்களில் விவசாயிகளுடைய விஷயத்தில் வியக்கத்தக்கதொரு மாறுதலானது அநேககாரியங்களில் மிகவும் அனுகூலமான மாற்றங்களை அடைந்து வருகிறது. உலகின் பிற பகுதிகளில் இருக்கும் விவசாயிகளைக் காட்டிலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், கனடா, பிரிட்டன் மற்றும் அயர்லாந்து நாட்டு விவசாயிகள் என்றுமே மாறுபட்டதொரு நிலையிலேயே இருந்துவருகின்றனர். அவர்கள் படிப்பறிவு இல்லாவிடினும் அடிமைகளோ, குடியானவரோ, அறிவில்லாதவர்களோ, மந்தமானவர்களோ அல்லாமல் மிகவும் புத்திசா-களாய் இருந்தனர். அதன்பிறகு நடந்த அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக, நாட்டின் எல்லா திசைகளி-ருந்தும், உலகின் எல்லா பகுதியி-ருந்தும் குடியேறிய விவசாய பிரதிநிதிகளை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களுக்கு சில காரியங்களையும், விஷயங்களையும் குறித்து, ஒரு அறிவை கொடுக்கக்கூடிய கல்வி கொடுக்கப்பட்டது. பல நூற்றாண்டுகளாய் இருந்துவரும் கருத்துக்களி-ருந்து இந்த அறிவானது இவர்களுக்கு ஒரு மேலான முற்றிலும் வேறுபட்ட வழியை காட்டி, நகர வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற உணர்வுகளையும், விருப்பங்களையும் பெறும்படி செய்துவிட்டது. இதன் விளைவாக பழங்கால கல்வி கூடங்கள் கிராமத்தின்

பிள்ளைகளின் குறிக்கோள்களை திருப்திபடுத்த முடியாதவைகளாவிட்டன. மேலும், அதிகப்படியான உயர்நிலைப்பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும், கருத்தரங்கங்களும் (விசேஷமாக செய்தித்தாள்கள்) அமெரிக்க நாட்டின் குடிமக்கள் மற்றும் குடியேறிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு காரணமாகிவிட்டன. இதன் விளைவாய், நகர வாழ்க்கையின் முறைமைகளும், வழிகளும் விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதோடு விவசாயிகளின் உற்சாகத்தை மேம்படுத்தும் வகையில் ஏராளமான புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டு, இந்நாட்டின் உற்பத்தியை பெருமளவில் பெருக்கிவிட்டது. இந்த நிலைமையினால் கிராம மக்கள் தொகை பெருமளவில் பெருகிவிட்டதோடு கூட, நகர ஜனத்தொகையும் பெருகியது. ஆனாலும், வருடத்தில் நமது நாட்டின் 90 மில்-யன் மக்களின் தேவைக்கும் அதிகமான உணவு விநியோகத்தை செய்தது போக, 800 மில்-யன் டாலர் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருட்களை உலகின் பிற பகுதிகளுக்கு விநியோகிக்கவும் நம்மால் முடிகிறது. நமது மொத்த ஏற்றுமதியில் இது 80 விழுக்காடாகும். கடந்த 25 வருடங்களாக அமெரிக்க விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய செழுமை வந்திருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளது வாழ்வில் வசதிகளும், சொத்துக்களும், ஆடம்பரங்களும் பொதுவானதொரு விருப்பமாய் மாறிப்போனது. உலகத்தின் பிறபகுதிகளில் இருக்கும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் காட்டிலும் அமெரிக்க விவசாயிகளின் தரம் மிகவும் மேன்மையானதொரு நிலைமைக்கு உயர்ந்தும், மனதிறைவு இல்லாதிருந்தது.

இதனிடையே பிரான்ஸ் மற்றும் ஜெர்மனியில் பிரான்கோ-ப்ரூஷீயன் போரின் விளைவாக இதேவிதமானதொரு நிலைமை வந்தது. ஆனால் மக்களது விழிப்புணர்வானது குறைவாக வேறுவித்தில் இருந்தது. போர் மூண்டபோது இருந்த பகைமை உணர்வானது வெற்றிபெற்ற ஜெர்மனி மற்றும் தோற்றுப்போன பிரான்சினிடையே தொடர்ந்து இருந்தது மட்டுமல்ல, மறைமுகமாக இத்தா-, ஆஸ்திரியா மற்றும் ரஷ்யாவை தூண்டிவிட்டு, அங்குள்ள மக்கள் மீது ஒரு கட்டாயமான ராணுவப் பயிற்சி முறையை பலவந்தமாய் திணித்துவிட்டது. இப்படியாக எல்லாவித

சூழ்நிலையும் சேர்ந்து மிகவும் உபயோகமான கல்வியை மக்களுக்கு அளித்தது. போர்ப் பயிற்சியின் போது குறிப்பிட்ட நேரம் புத்தகங்களை படிப்பதற்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டது. மேலும், நிலையான இராணுவத்திற்காக சமூகத்தின் ஒவ்வொரு ஆண் மகனையும் குடும்ப வாழ்வி-ருந்து விலக்கி மூன்று வருட கால கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி கொடுப்பதை ஒரு பெரிய குற்றமாகவே கருதினர். அத்தோடு மட்டுமன்றி, விழிப்புணர்வின் அடையாளம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு மேல் கூறப்பட்ட தேசங்கள் எழுப்பப்பட்டு, பலப்படுத்தப்பட்ட குறிக்கோள்களை உடையதானது என்று நாம் நம்புகிறோம். மேலும், கல்வியறிவு மூலம் மக்களுக்கு நகர வாழ்வின் ஆடம்பரமும், செல்வ செழிப்பும், வசதிகளும், சௌகரியங்களும் வர ஆரம்பித்ததும், அதற்கு இணையாக அதிருப்தியும் எழும்ப ஆரம்பித்தது. நெறியான ஒழுக்கமான வாழ்வைக்கூட கடைபிடிக்காததொரு தளர்ச்சியும் கூட தோன்றி தன்னைவிட பிறர் மிகவும் மேலான நிலைமையை இருப்பதாகவும் அவர்களைப் போல தங்களது நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வும் அவர்களிடையே நிலவியது.

இதற்குள் மத சார்பான அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கையின் விலங்குகளும் கூட உடைந்துவிட்டன. போப்பரசு மற்றும் கிரேக்க சபைகளின் செல்வாக்கும் மிகவும் பெருகியிருந்தாலும் இந்த நிலையே இருந்தது. பிஷப், போப் மற்றும் பாதிரிகளின் அதிகாரமானது ஆத்துமாவை உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திற்கோ, நித்திய நரகத்துக்கோ அல்லது பரலோகத்திற்கோ அனுப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கை முழுமையாக இல்லையென்றாலும் அவர்களது அதிகாரத்துக்கு பெருமளவில் பயந்து, மரியாதை அளிக்கப்பட்டது. எப்படியானாலும் மொத்தத்தில் மதத்தைப் பொருத்தமட்டில் ஒரு மாபெரும் மாறுதல் எல்லா வகுப்பினரிடையேயும் வந்தது. புரட்டஸ்டன்ட்டாரின் நிலைமை கடிகாரத்தின் பென்டுலத்தைப் போல் மறுமுனையின் கடைசி மட்டும் போய்விட்டு, தெய்வீகத்தன்மை, பக்தி முறைகள் இன்னும் கூட கடைபிடிக்கப்பட்டாலும், பெரும்பாலும் உண்மையான மரியாதை புரட்டஸ்டன்ட்

கூட்டத்தாரிடமிருந்து விலகி போய்விட்டது. “மேலான விமர்சனம்” என்று அழைக்கப்பட்டவைகளும், பரினாம வளர்ச்சியின் கோட்பாடுகளும் நடைமுறையில் தேவவார்த்தையின் கனத்தை பாழிட்துவிட்டன. மேலும், தற்போது இப்படிப்பட்ட கோட்பாடுகள், கிழக்கத்திய வேதாந்தத்துடன் இணைந்து, ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவின் ஆயிரக்கணக்கானோரின் உண்மையான கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை நாசப்படுத்துகிறது.

இந்த எல்லா மாறுதல்களும், கடந்த சில வருடங்களாகவே “கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் பழையவாதிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டிருந்த வகுப்பினரின் மனோநிலைமையை மாற்ற ஆரம்பித்தது. இப்படிப்பட்ட தற்போதைய இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் இன்னும்கூட விடாப்பிடியாய் செயல்படும் மாபெரும் செல்வாக்கினை நாம் பார்த்து வருகிறோம். இந்த செய-னால் இந்த பழைய வாத வகுப்பாரின் செழுமையானது குறைகிறது. கடந்த 20 வருடமாகவே நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த பல்வேறு நாடுகளின் விவசாயிகள் வாழ்வின் கக்ம, சௌகரியங்களில் பங்கு பெறுவதற்கும், தகுதியான ஆற்றலை பெறுவதற்கும் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆம், அவர்களது உற்பத்தி பொருட்களின் விலை சமீபத்தில் கொஞ்சம் அதிகரித்து உள்ளது. ஆனால், பெருகிவரும் இயந்திரங்கள் முதலானவைகளுக்கு சமமாய் இருக்கவில்லை. பெருகிவரும் உற்பத்தியும் கூட இதனை சமன்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர். மாறாக தொடர்ந்து அவர்களுக்கு சாதகமற்ற முறையில் விலைவாசி ஏற்ற இறக்கத்துடனேயே இருக்கிறது. எனினும் பொருட்களின் விலை ஒரு சமன்பாட்டை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர்.

அமெரிக்க நாட்டு விவசாயி இப்படிப்பட்டதொரு நிலையில் இருக்கும் போது, இவர்களது ஐரோப்பிய சகோதரர் இன்னும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்களுக்கு சூழ்நிலையானது மிகவும் சாதகமற்றதாகவே இருக்கிறது. (1) முதல் அவன் பெரும்பாலும் மிகவும் சிறிய வயலை குத்தகைக்கு பயிரிடுகிறவனாகவே இருக்கிறான். (2) மிகவும் முன்னேற்றமடைந்த இயந்திரங்களை பெறும் அளவிற்கு அவனுக்கு வசதிகள் இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் ஒவ்வொரு

முறையும் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கோதுமையின் விலையில் வீழ்ச்சி ஏற்படும் போது அதை சமன்படுத்த இந்த ஐரோப்பிய விவசாயிகளால் இயலவில்லை. எனவே, தனது அமெரிக்க சகோதரனை விட அதிக கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறதினால், வேறுவழியின்றி பீட்ரூட் கிழங்கு உற்பத்தியில் கவனத்தை திருப்பவேண்டியதாகிவிட்டது.

தத்துவமேதைகள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் இந்த விஷயத்தை குறித்து கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி பார்க்கும் போது, ஒவ்வொரு முறையும் கோதுமையின் விலை குறைவதற்கு தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்தியே காரணம் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். ஆனால் வெகுசிலரோ மிகவும் கவனத்துடன் இதை குறித்து ஆராய்ந்து, புள்ளிவிவரங்களை சோதித்துப் பார்த்து, அதிகமாக உற்பத்தியாகும் கோதுமை எல்லாம் வரப்போகும் வருஷத்தின் தேவைக்காக உலக களஞ்சியங்களில் சேமித்து வைக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையல்ல என்று கண்டுபிடித்தனர். மாறாக அவர்கள் கண்டது என்னவெனில், ஒவ்வொரு வருடமும் கொஞ்சம் கோதுமை அடுத்த வருஷத்துக்கான சேமிப்பில் இருக்கிறது. ஆகவே, கொள்முதலுக்கு அதிகமான கோதுமை உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை என்பதை கண்டுபிடித்தனர்.

திரு.ராபர்ட் -ப்போம் என்ற சிக்காகோ வர்த்தக சங்கத்தின் அங்கத்தினர், இந்த விஷயத்தைக் குறித்து, ஆராய்ந்து, 1895 டிசம்பர் 26ல் அமெரிக்க அரசங்கத்தின் விவசாயத்துறையிடத்தில் கூறியதாவது:

“கோதுமையை முதன்மை விளைச்சலாக கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் கோதுமை கையிருப்பு அதிகரிக்கவில்லை. ஆனால், சில நேரங்களில் கோதுமை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள் உற்பத்தியில் சிறிது ஏற்றத்தை காட்டுவது உண்மைதான். அதே சமயம் பிற நாடுகளில் இந்த சமயத்தில் கோதுமை உற்பத்தியானது குறைந்திருப்பதும் தெரிகிறது. மிகவும் நடுநிலை மாறாமல் கூறவேண்டியிருப்பதால் 1893-ந்து கோதுமை விளைச்சல் கணக்கை முழுவதையும் பார்க்கவேண்டும்.

“வெளிநாட்டு விளைச்சலை பொறுத்தமட்டில், வர்த்தக சங்கத்தின் விசேஷ வெளிநாட்டு அதிகாரியால் கொடுக்கப்பட்ட

கணக்கை நான் உபயோகிக்கிறேன். இதையே சிக்காகோ வர்த்தக சங்கத்தின் காரியதாரிசியும் தெளிவாக கூறுகிறார். ஆகவே ஏற்றுமதி மற்றும் உற்நாட்டு விளைச்சலை குறித்து உங்களது கணக்கை நான் உபயோகிக்கிறேன். இதில் ஆஸ்திரோ-ஹங்கேரி நாட்டின் ஒப்புமையை தவிர்க்கும்படி நான் வற்புறுத்துப்படுகிறேன். ஏனெனில் 1893ன் கணக்கு என்னிடம் இல்லை. ஆனால், அதைத்தவிர கோதுமை விளைவிக்கும் நாடுகளின் 1893ன் கோதுமை உற்பத்தியின் கணக்கை 1883 உடன் ஒப்பிட்டு உங்களுக்கு நான் தாழ்மையுடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

நாடு	1893	1883
இங்கிலாந்து	53,000,000	76,000,000
பிரான்சு	277,000,000	286,000,000
ரஷ்யா	252,000,000	273,000,000
அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்	396,000,000	421,000,000
ஜெர்மனி	116,000,000	94,000,000
இத்தா-	119,000,000	128,000,000
இந்தியா	266,000,000	287,000,000
மொத்தம்	1,479,000,000	1,565,000,000

“கோதுமையை விளைவிக்கும் முக்கிய நாடுகளின் 1893ன் கணக்கை பார்க்கும் போது 86 மில்-யன் டன் உற்பத்தியானது 10 வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததை விட குறைவானதாகவே இருக்கிறது. நமது கணக்கின்படி அர்ஜென்டினாவின் உற்பத்தி மட்டும் இந்த காலகட்டத்தில் 60 மில்-யன் டன் அதிகமாகி உள்ளது. 1871ல் கிரேட் பிரிட்டன் 116 மில்-யன் டன் அளவு கோதுமை உற்பத்தி செய்துள்ளது. மேலும் 2 வருடங்கள் முன்னும் பின்னும் விளைச்சலானது 105 மில்-யன் டன்னும், 3 வருடத்தில் சராசரி 109 மில்-யன் டன்னும், இந்த வருடம் மட்டும் சற்று கூடுதலாய் 48 மில்-யன் டன் என்று லண்டனில் இருக்கும் வர்த்தக சபையின் விசேஷ வெளிநாட்டு செய்தித் தொடர்பாளர் கூறுகிறார்.

“ஒருவேளை கோதுமை விளைவிப்பவருக்கு போட்டியாக

அமெரிக்க ஜக்கிய நாடு உண்மையிலேயே இருக்குமேயானால், முறைப்படியாய் தனது நாட்டி-ருந்து ஜரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அளவு குறைந்துள்ளதாக காட்ட வேண்டும். ஆனால் 1890லும் அதற்கு முன்னும் சராசரி ஏற்றுமதியானது 119 மில்-யன் டன்னும், 1891ல் 225 மில்-யன் டன்னும், 1892ல் 191 மில்-யன் டன்னும், 1893ல் அதுவே 193 மில்-யன் டன்னும், 1894ல் 164 மில்-யன் டன்னுமாக இருந்தது. ஆகவே, பிற நாடுகள் தங்கள் விளைச்சலை ஏற்றுமதி செய்யும்போது நமது நாடு தானியத்தை தேக்கி வைத்திருக்கிறது என்பது போல் தோன்றுவது உண்மையல்ல. அனுமானங்கள் உண்மைக்கு புறம்பானதாக இருக்கின்றன. இதை நிறுபிக்க வேறு தடயங்கள் தேவையானால், சென்ற மார்ச் மாதத்தில் விவசாயிகளின் கையிருப்பு மிகவும் குறைவாக இருந்ததை உங்களது இலாக்காவே கூறுகிறது. ஆஸ்திரே-யாவின் தானிய விளைச்சலை குறித்து என்னிடம் எந்த புள்ளி விவரமும் இல்லை. ஆனால் சென்ற வருடங்களில் இதைக் குறித்து மிக அதிகமாக பேசப்பட்டது. ஆனால் அந்த நாட்டின் ஏற்றுமதியானது 1893ல் 13,500,000 டன், 10 வருடங்களுக்கு முன் இது 23,800,000 டன்னாக இருந்தது. 1894, 1895ல் ஆஸ்திரே-யா அமெரிக்காவிடமிருந்து கோதுமையை இறக்குமதி செய்தது.

“கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அதிகரித்திருக்கும் தேவை அளவு பற்றி நான் எதுவும் கூறவில்லை. இங்கிலாந்தில் 18,000,000 டன்னும், இந்த நாட்டில் அதேகால கட்டத்தில் 50,000,000 டன்னுக்கு குறையாமல் அதிகரித்திருப்பதும், பிரான்சில் தவிர உலகின் பிற எல்லா நாடுகளிலுமே கூடுதலான அளவே உற்பத்தியாகியுள்ளது. உலகமனத்திலும் கொள்முதலுக்கும் அதிகமாய் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது.”

கோதுமையின் விலை வீழ்ச்சிக்கு காரணம் எதுவானாலும் (கடந்த 3 வருடத்தில் ஏற்பட்டுள்ளதற்கா-கமான முன்னேற்றத்துக்கு காரணம் ஒருவேளை பெருமளவில் பயிரிடப்படும் ஒட்ஸ், சோளம், ரை போன்ற வற்றின் விலை கோதுமையோடு ஒப்பிடும்போது குறைவாக இருப்பதை விவசாயிகள் உணர்வதால் இருக்கலாம்) எப்படி என்றாலும், ஜரோப்பா மற்றும் அமெரிக்க நாட்டு விவசாயிகளின் வாழ்வு இப்படிப்பட்ட குழ்நிலையால்

நகக்கப்படுகின்றது. அநேக அமெரிக்க விவசாயிகள் தங்களது விவசாய கருவிகள் வாங்கிய கடனி-ருந்தும், வீடு நிலம் ஆகியவற்றை அடமானம் வைத்து பெற்ற கடனி-ருந்தும் இப்படிப்பட்ட குழ்நிலையில் நல்ல விளைச்சல் உள்ள காலங்களிலும் கூட அவைகளி-ருந்து மீள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அடமானம் வைத்தவர்களிடத்தில் இவர்கள் கூக்குரல் இடுகிறார்கள். அது மட்டுமன்றி, தங்களது விளைச்சலை கொண்டு செல்லும் ரயில் போக்குவரத்து கட்டணங்கள் அநியாயமாய் அடிக்கடி உயர்த்தப்படுவதினாலும் அவதுப்படுகின்றார்கள். தங்களது தானியத்தின் விலையை சீராக வைக்கவும் விவசாய செலவுகளை சமாளிக்கக் கூடிய அளவிற்கு விலைகளை ஏற்றவும், ஜரோப்பிய விவசாயிகள், பிற நாடுகளி-ருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்வதற்கு எதிராக தங்கள் அரசாங்கத்தின் முன் அநேகந்தரம் முறையிட்டார்கள். விவசாயத்துக்கான, காலத்திற்கும் உழைப்புக்கும் தகுதியான விலை நிர்ணயிக்கப்படாமல் மரக்காலுக்கு 50 சென்ட்ஸ் மட்டுமே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதையும் முறையிடுகின்றனர்.

அப்.யாக்கோபு (5:1-9) எழுதியிருக்கும் தீர்க்கதறிசனம் சுவிசேஷ காலத்தின் முடிவு கட்டத்தை தெளிவாக கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறது. இந்நாட்களை குறித்த எச்சரிப்பையும், ஜகவரியத்தை சேர்ப்பதைக் குறித்தும் கூறுவதோடு, இவையாவும் சேர்ந்து மகா உபத்திரவத்தை கொண்டுவரும் என்கிறார். பழையவாத விவசாயிகளின் இதுவரையிலான கஷ்டத்திற்கான சரியான காரணத்தையும் அப்போஸ்தலர் கொடுக்கின்றார். இந்த நிலைமையை குறித்து இவர் துல்-யமாக சுட்டிக்காட்டுவது தெரிகிறது. இதை மிகவும் ஜாக்கிரதையோடு கூர்ந்து கவனிக்கிறவர்கள் யாவருக்கும் தெரியும். இன்னும் விரிவாக இது வஞ்சகத்தின் விளைவு என்று கூறுகிறதாவது:

“இதோ உங்கள் (ஜகவரியவான்கள்) வயல்களை அறுத்த வேலைக்காரருடைய கூ- உங்களால் அநியாயமாய் பிடிக்கப்பட்டுக் கூக்குர-டுகிறது; அறுத்தவர்களுடைய கூக்குரல் சேனைகளுடைய கர்த்தரின் செவிகளில் பட்டது.”

இதற்கு முந்திய பாடத்தில் மெக்கானிக்குகளும், தொழிலாளிகளும் நகரங்களில் ஏற்கெனவே ஒரு கணிசமான

அளவிற்கு அவதியுறுகிறார்கள் என்று பார்த்தோம். ஆனால் அவர்களது பாடுகள், அனுதினமும் முன்னேறிவரும் அறிவு, இயந்திரங்கள், ஜனத்தொகை மற்றும் தற்போதிருக்கும் சமூக நிலை இவற்றால் மிகவும் மோசமாகி வருகிறது என்று அவர்கள் அஞ்சிகின்றனர். இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு எதிராக போராடுவது மட்டுமன்றி, தனது மெக்கானிக் சகோதரர்கள் அடைகிற “அநியாயம்” என்கிற துண்பத்திற்காகவும் நாகரீகமடைந்த விவசாயிகள் போராட வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் உண்மை விவரங்களை பார்க்கும்போது, தொழிலாளிகள் அதிலும் விவசாயக் கூ-கள், இந்த யுகத்தின் கடைசி நாட்களில் முதலாளிகளிடமிருந்து தங்களுக்குரிய கூ-களைப் பெறமுடியாமல் அவதிப்படுகிறதை நம்மால் காணமுடிகிறது. அதற்கு மாறாக உண்மையில் தொழிலாளிகளை பாதுகாப்பதற்கென்று முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் சட்டங்கள் தற்போது மிகவும் கடினமானதாகவே இருக்கிறது. தனது முதலாளிகளின் உடமைகளை சட்டப்படி விற்கவும் முடியும். அநேக சர்ந்தர்ப்பங்களில் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கே சட்டப்படி முத-டம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வுலகின் உணவு உற்பத்தியாளர்கள், அறுவடையாளர்கள் ஆகிய விவசாயிகளுக்கே பொதுவாக இந்த தீர்க்கதறிசனம் பொருந்துவதாக நாம் நம்புகிறோம். அதோடு கூட சில உலகத்துக்குரிய பொதுவான சட்ட ஒழுங்குகளைக் கூட நாம் சற்று கூர்ந்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், இது அறுவடையாளர்கள் யாவரையும் எல்லா இடத்திலும் ஒரே விதமாய் பாதிக்கக்கூடும். வஞ்சனை மற்றும் தந்திரங்களி-ருந்து இப்படிப்பட்டவர்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். மேலும், இந்த தந்திரமான சட்டங்கள் அல்லது அநியாயமாய் அமுல்படுத்தப்படும் சட்டமானது உலகின் செல்வந்தர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு பயன்பெறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளே இந்த தீர்க்கதறிசனத்தின் நிறைவேறுதலுக்கு தேவையான காரியங்களை சந்திக்கும். வெள்ளியின் மதிப்பீடு குறைவதாலேயே இந்த தீர்க்கதறிசன நிறைவேறுதலுக்கான எல்லாத் தேவைகளும் சந்திக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் நம்புவதோடு அதை நிருபிக்கவும் முயற்சி செய்வோம்.

ஆனால் முன்பிருந்த ஸ்தானத்திற்கு, வெள்ளியானது மறுபடியும் பிரதான பண மதிப்பீடாக திரும்பவும் வரும் என்று இப்போதைக்கு நாம் யாரும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. இதுவே தற்போதைய மற்றும் வரப்போகிற உபத்திரவத்துக்கு ஒரு சர்வலோக நிவாரணி என்பதை நாம் வ-யுறுத்துகிறோம். இதற்கு நேர்மாறாக யாக்கோபின் தீர்க்கதறிசனத்தின் படி வெள்ளியானது மறுபடியும் நானைய மதிப்பீட்டின் அதிகாரத்துக்கு திரும்பாது என்பதை திட்டவட்டமாய் தெளிவுப்படுத்திக் கொள்கிறோம். ஆனால், இந்த தீர்க்கதறிசனத்தின் நிறைவேறுதலை காண்பிக்க நாம் மிகவும் விரும்புகிறோம். மேலும், வரப்போகும் மற்றும் தற்போதைய உலகத்தின் உபத்திரவங்களின் மீது வீசப்போகும் வெளிச்சத்தினால் நன்மை அடையப் போகும் யாவரையும் குறித்தும் நாம் வாஞ்சையுடன் இருக்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தினால் வெள்ளியின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டது, கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் சில வகுப்பினருக்கு சாதகமாகவும் சில வகுப்பினருக்கு பாதகமாகவும் இருக்கிறது.

கோதுமை, அரிசி, பருத்தி இவைகளை விளைவிக்கும் நாடுகளுக்கு இது பாதகமாய் இருக்கிறது. ஏனெனில் தங்களது உற்பத்தி பொருட்களை வெள்ளி நானைய மதிப்புடைய நாடுகளின் வியாபாரத்தோடு போட்டி போட்டு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நடைமுறையில் பணமதிப்பை குறைக்கும் இடத்தில் விற்கவேண்டியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தங்களது நிலம், முதலீடு, உடை, உழைப்பு, தனது சொத்தின் அடமான வட்டி ஆகியவற்றை தங்க விலை நிர்ணய மதிப்பின்படி செலுத்த வேண்டி உள்ளது. தாங்கள் பெறுவது வெள்ளி மதிப்பிலும், தாங்கள் அதே தொகையை தங்க மதிப்பிலும் செலுத்தும் போது சரிபாதியை அவர்கள் இழக்கிறார்கள். ஏனெனில், வெள்ளியின் மதிப்பில் தங்கம் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகும். 1873ல் கிறிஸ்தவ தேசங்களினால் மதிப்பு குறைக்கப்படுவதற்கு முன் ஒரு வெள்ளி டாலரானது ஒரு தங்க டாலரைக் காட்டிலும் இரண்டு செண்ட் அதிகமானதாக இருந்தது. ஆனால், இன்றோ அந்த சட்டத்தின் பலனாக ஒரு தங்க டாலரை சமன் செய்ய இரண்டு வெள்ளி டாலர் தேவைப்படுகிறது. (உண்மை மதிப்பில், நாட்டிற்கு வெளியே இதை வாங்கி அச்சிட்ட பணத்தின்

நிர்ணய மதிப்பிற்கு இணங்க உபயோகிக்கின்றனர்) இந்த மாற்றம் தங்க நாணய மதிப்பை இரட்டிப்பாக்கிவிட்டது என்றே கூறலாம். அல்லது வெள்ளி நாணய மதிப்பானது குறைக்கப்படுவதாக கூறலாம். இது எழுதுகிற, பேசுகிறவரை பொறுத்தது. எது எப்படியானாலும் உண்மை என்னவோ ஒன்று தான். ஒரு கலம் கோதுமையின் மதிப்பு :

1872ல் வெள்ளியில்	\$ 1.51	தங்கத்தில்	\$ 1.54
1878ல் வெள்ளியில்	\$ 1.34	தங்கத்தில்	\$ 1.19
1894ல் வெள்ளியில்	\$ 1.24	தங்கத்தில்	\$ 0.61

இதை பார்க்கும் போது இந்த வருடங்களில் கோதுமை விலை வீழ்ந்தாலும், வெள்ளி மதிப்புடைய நாடுகளில் அது மிகக் குறைந்த அளவிலும் தங்க நிர்ணய நாடுகளாகிய கிறிஸ்தவ தேசங்களில் அதிக அளவிலும் காணப்படுகிறது. கோதுமையை பெருமளவில் வாங்கும் இங்கிலாந்து, தனது பணத்திற்கு எங்கு அதிக கோதுமை கிடைக்குமோ அங்கு தான் வாங்குகிறது. வெள்ளி மதிப்பீடு மாறுவதற்கு முன் ஒரு தங்க டாலரின் மதிப்பிற்கு இரண்டு வெள்ளி டாலர் பெற்று, அதன் மூலம் இந்தியாவிற்கு இரண்டு மடங்கு கோதுமை வாங்கப்பட்டது. இப்படியாக கோதுமையின் தங்க விலை இறங்கிவிட்டது. இதே காரணத்தினால் அமெரிக்க நாட்டின் நெல், பருத்தி உற்பத்தியாளர்களும் கூட கஷ்டப்படுகின்றனர். நெல்லும், பருத்தியும் வெள்ளி நிர்ணய நாடுகளினால் விளைவிக்கப்படுகின்றன. முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் ஒன்றரை மடங்கு விலையில் தங்க நிர்ணய நாடுகளில் வாங்கப்படுகிறது.

தற்செயலாக பிற தானியங்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்களும் கூட இந்த உபத்திரவுத்தில் பங்கு பெறுகின்றனர். ஏனெனில் அதிக தானிய உற்பத்தியினிமித்தம் விலை சரிவை சரி செய்ய இவர்கள் எடுக்கும் முயற்சி வீணாகிப் போனது. முடிவில் நம்பிக்கையிழந்து அவ்வளவிற்கு விலை சரியாத பிற தானியங்களிடம் திரும்பினர். மட்டுமன்றி, அளவிற்கு அதிகமான உற்பத்தியால் விரக்தியும் அடைந்தனர். இதன் விளைவாய் சின்ன சின்ன வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளின் இந்த பாரத்தை எல்லாவகுப்பினரும் ஓரளவிற்கு உணரவேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் வெள்ளி விலை நிர்ணயத்தினால் எந்தெந்த பிரிவினர் நன்மையடைகின்றனர்? (1) விசேஷமாய் வங்கிகள், பணம் கடன் கொடுப்பவர்கள், அடகு வியாபாரிகளே. எப்படியெனில், இவர்களது சொத்துக்களின் மதிப்பு டாலரினால் இரட்டிப்பாக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு டாலர் வட்டியும் முன்பு கொடுத்ததை விட இரண்டு மடங்கு மதிப்பை கொடுக்கிறது. இரண்டு மடங்கு மதிப்பு என்பதால் தேவையைக் காட்டிலும் ஆடம்பரத்திற்குரியவைகளையும் வாங்க முடியும். (2) ஒரே வருமானம் உள்ள பாராஞ்மன்ற அங்கத்தினர், நீதித்துறையாளர்கள், சட்டத்துறையினர், குமாஸ்தாக்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் யாவரும் பெறுகின்ற ஊதியத்தின் மூலமும் கூட இதே காரணத்தினால் பயனடைகின்றனர். ஒரு வாரத்துக்கோ, ஒரு நாளைக்கோ ஒரு மணி நேரத்திற்கோ பத்து டாலர் பெறுவார்களேயாகில், இந்த பத்து டாலரினால் இரண்டு மடங்கு பருத்தி, கம்பளி, கோதுமையையும் இதனால் தயாரிக்கப்படும் பொருட்களையும் வாங்க இயலும்.

அமெக்க நாட்டின் விவசாயிகளிடையே வெள்ளி விலை குறித்த விஷயம் எழுந்தபோது தங்களது கஷ்டத்திற்கான காரணத்தை கண்டறிந்தபோது 1896 தேர்த்-ல் இந்த பிரச்சனையை நாடு முழுவதும் பரப்புவதற்கு சமயத்தை எதிர்பார்த்து இருந்தனர். ஆனால், இதன் மூலம் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன் சொந்த ஆதாயத்தை தேடினபடியால் செல்வந்தர் கூட்டமும், முக்கிய பதவிகளை வகித்தவர்கள் கூட்டமும், பணியாளர் கூட்டமும், தங்க நிர்ணய முறை தங்களுக்கு மிகவும் சாதகமாத இருப்பதை உனர ஆரம்பித்தார்கள். சில்லரை வியாபாரிகளும் வசதி படைத்த விவசாயிகளும் தங்களுடைய சொந்த தீர்மானத்தின் மீதே சந்தேகிக்க ஆரம்பித்து தங்களுடைய வங்கிகளின் வழியைப் பின்பற்றினர். இது அவர்களது சொந்த விருப்பத்துக்கு நேர்மாறானதாகவே இருந்தது. வெள்ளி மிகவும் அத்தியாவசிய தேவை உள்ள நாடுகளில் மட்டும் வெள்ளி விலை தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்படியல்லாத நாடுகள் தனது இறக்குமதி, ஏற்றுமதி அளவின் தன்மையைப் பொறுத்துத் தனது அளவுகோலை மாற்றி, வெள்ளியை தனது விலை நிர்ணய மதிப்பீடாய் தக்கவைத்துக் கொண்டன.

ஆனால், இவ்விஷயம் தற்போது மித மிஞ்சிப்

போய்விட்டது. 1873ல் இழந்த தனது இடத்தை வெள்ளியானது மறுபடியும் திரும்ப பெறாது. இது மிகவும் சுயநலமான காரியம். வேறு எந்த பிரிவை விடவும் விவசாயிகள் வர்க்கமே எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்தாலும், பெரும்பான்மையான அரசியல் பங்கை அவர்கள் பெறவில்லை. ஏறக்குறைய மற்றெல்லாருமே சுயநலத்தோடு இதன் மறுபக்கத்திலேயே இருக்கின்றனர். பரிதாபத்துக்குரிய விவசாயிகளே! பரிதாபத்துக்குரிய வய-ல் அறுப்பவர்களே! கடந்த காலத்தின் உங்களது அழுகுரலானது தற்சமயம் சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது செயற்கையாய் விலைகளை உயர்த்தி இருப்பதனாலேயே, கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் அறுவடையாளர்களுடைய கூக்குரல் மேலும் மேலும் கூடிப் போவதாலும், எப்போதையும் விட அதிகமான அழுத்தத்தினால் தொடரப்படுவதற்கு முன்னால் ஒரு சிறு இடைவெளி. நீதியைச் சரிக்கட்டும் மகா பெரிய நாளாகிய, உபத்திரவத்தின் காலத்திற்கு தயாராகும் பொருட்டு, சமுதாயத்தின் பாரம்பரிய வகுப்பினர் மற்றும் மிகவும் பொறுமைசா-களின் பொறுமையும், பாரம்பரியமும் பாழிடிக்கப்பட்டு, நாசப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆனால், இதில் வெள்ளியின் தரம் குறைவாய் நிர்ணயிக்கப்படுவதன் பங்கு என்ன? இவ்வுலகின் வீழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் ஆர்வம் யாருக்கு இருக்கிறது? நாம் பதில் அளிக்கிறோம். நிதி நிறுவனத்தினரே முன்னோடிகளாய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்களுக்கும், தங்கள் கூட்டணிக்கும் நிறுவனத்திற்கும் கூடுமான அளவுக்குப் பெருத்த தொகை அதிகப்படியாய் வந்து சேருவதற்காக இந்த பண முதலீட்டாளர்களே பணத்தை நிர்வகித்து, அதனுடன் விவசாயி தன் நிலத்தில் உழைப்பது போல் உழைத்து, அதை தங்களுடைய தொழிலாகவே கொண்டிருக்கின்றனர். ஆங்கிலேய நிதி நிறுவனங்கள் உலகுக்கு வழிகாட்டிகள். அவர்கள் நெடுங்காலமாய் இதை தொழிலாக செய்து, அதன் மீது அதின கவனம் செலுத்தியவர்கள்.

“போரில் யாவும் நலமாக நடக்கிறது” என்பது ஒரு முதுமொழி. இங்கிலாந்தின் முதலீட்டாளரும், அரசியல்வாதிகளும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களை உலகுக்கு நினைப்பூட்டும் வகையில்

ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன்னே விழித்துக் கொண்டார்கள். பொருளாதார யுத்தமானது இந்நாட்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. அடிமை வியாபாரத்தையும், கொள்ளையடிக்க போரிடுவதையும் காட்டிலும் இந்த பொருளாதார யுத்த மழை மிகவும் ஸாபகரமானது. பிறநாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது சிறிய நாடான பிரிட்டன் வெகு சீக்கிரத்திலேயே தங்களது மாபெரும் செழுமையானது உற்பத்தியிலும், முதலீட்டிலுமே இருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொண்டது. இது அவர்களுக்கு மட்டுமன்றி, உலகமனைத்துக்கும் கூட ஒரு எச்சரிப்பாகவே இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை ஆங்கிலேயர் மிக ஜாக்கிரதையுடன் தொடர்ந்தனர். மீதமுள்ள உலகமனைத்திலும் தங்களுக்கு மிகவும் சாதகமான தடையற்ற தாராள வர்த்தகம் என்னும் கொள்கையை பின்பற்றி, முன்பிருந்ததையும் விட இக்காலத்தின் தயாரிப்புகளை மிகவும் ம-வாக்க முடிந்தது. எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு நாகரீக மேம்பாட்டைந்த உலகத்தின் மீது இந்த வர்த்தக கொள்கை துணிக்கப்பட்டது. இந்த குழ்நிலையானது கிரேட் பிரிட்டனை வெகு குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே உலகத்தின் தொழில் மையமாக மட்டுமன்றி, வர்த்தக, பொருளாதார மற்றும் முதலீட்டாளரின் மையமாக மாற்றிவிட்டது.

ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு மிகவும் சாதுர்யமான பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள், தாங்கள் விவசாயிகளாக இல்லாததினால் விவசாய பொருட்களின் மீது விலையைக் குறைப்பதன் மூலம் தங்களது வட்டிகள் மிகவும் சாதகமான முறையில் இருக்கும் என்பதை கண்டுகொண்டனர். இதனால் இந்தவித பொருட்களை அவர்கள் வெளிநாடுகளி-ருந்து இறக்குமதி செய்ய ஒப்புக்கொண்டனர். சரித்திர ஆரம்பமுதல் வெள்ளியே விலை நிர்ணயம் செய்ய உபயோகிக்கப்பட்டது என்பதை அவர்கள் கண்டனர். ஆகவே, தற்போது தனது நிர்ணயத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டால், தங்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யலாம். ஆனால், உலகின் பிற பகுதிகளோ வெள்ளியையே நிர்ணயிக்கக்கூடும். இதனால் இந்த இரண்டு உலோகங்களின் மதிப்பை தொடர்ந்து தங்களுக்கு சாதகமாகவே உபயோகிக்க முடியும். இதன் விலைவாக 1816ன் தொடக்கத்திலேயே கிரேட்

பிரிட்டன் வெள்ளியை தன் நாட்டில் செல்லாததாக்கிவிட்டது. தான் எதிர்பார்த்த வண்ணம் பிற நாட்டு உற்பத்தியை தடைசெய்து வெற்றி காண முடிந்தது. மேலும் அதனால் (அதிக நிறுவனங்களும், வசதிகளும், அனுபவம் வாய்ந்தவர்களையும் பெற்றிருந்த காரணத்தினால்) பருத்தி, கம்பளி ஆடை மற்றும் இயந்திரங்களை பிறநாடுகளை விட ம-வான விலையில் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. பிறநாடுகளிடம் போதிய உபகரணங்கள் இல்லாமையால் வெளிநாடுகளால் இந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாதபோது, உலகின் பிற பகுதிகளிடமிருந்து தனது பணத்தைப் பிரித்து வைத்துக் கொள்வதில் வெற்றி காணமுடிந்தது. அதுமட்டுமன்றி, தனக்கு பெருத்த சாதகமாகவே காரியங்களையும் நடத்த முடிந்தது. ஆனால் மேற்கூறிய காரணங்களால் மட்டுமே பிரிட்டன் வெற்றி கண்டுவிட்டதா? விசேஷமாய் பிரான்சும், அமெரிக்காவும், அதன் பின் ஜெர்மனியும் தங்களுக்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கையை நிறுவிக் கொண்டன. ஆகவே, தனது எல்லைக்குள் இயந்திர தொழிற்சாலைகளை கட்டி, பராமரித்து, தன் நாட்டுத் தேவைகளை மட்டும் பெருமளவிற்கு சந்திக்காமல், உலக சந்தையில் கிரேட் பிரிட்டனோடும் கூட போட்டிக்கு நிற்க முடிந்தது. இந்தியா, சைனா, ஸ்பெயின், போர்ச்சுக்கல், தென் அமெரிக்கா மற்றும் ரஷ்ய நாடுகள் யாவும் நாம் பார்க்கின்றபடி இதையே பின்பற்றி தங்கள் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சிக்கின்றன. எனினும் கிரேட் பிரிட்டன் இன்னும் கூட உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத்திலும் முன்னே நிற்கிறது. உலகுக்கு பொதுவான நாணயமாகிய பொன், வெள்ளியை பிரிப்பதில் வெற்றி காணவும் இல்லை. உண்மையில் பதினாறு பங்கு வெள்ளி, ஒரு பங்கு தங்கத்திற்கு சமம் என்ற விதத்தில் இரு உலோகங்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கும்போது, வெள்ளியானது மேன்மையாகவும், தங்கம் முக்கியமல்லாததைப் போலவும் கருதப்பட்டது. ஏனெனில், பிரிட்டன் தவிர உலகத்தின் பணமானது வெள்ளியாக இருந்தது. தங்கத்தைக் காட்டிலும் விரும்பப்பட்டது. ஆகவே, புள்ளிவிவரத்தின் படி 1872ல் ஒரு வெள்ளி டாலரின் பிரீமியமானது தங்க டாலரை விட இரண்டு செண்ட் அதிகமாகவே கருதப்பட்டது.

தங்களுக்குள்ளாகவே

இதை

உணர்ந்தபடியால்,

தங்கத்தையோ அல்லது உற்பத்தியாளர்களையோ இவர்களால் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. தாங்கள் இணைந்து முயன்றால் தங்கம், வெள்ளி இரண்டும் அதன் மதிப்பில் வேறுபடுத்தப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் பிரிட்டன் முதலீட்டாளர்கள் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பியருடன் கூட்டணி வைக்க முனைந்தனர். இதனால் தங்கத்தின் மதிப்பு கூடிப்போனது. வெள்ளியை நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் செல்லாததாக்கினால் அதன் விளைவு இப்படியாக இருக்கும்.

(1) வெள்ளியானது நாகரீகமடைந்த நாடுகளில் வேறும் வியாபார பொருளாக மட்டுமே மாறிவிடும். இதனால் தங்கத்தை விடவும் வெள்ளி மதிப்பு குறைந்து போகும். இதனால் (நிரந்தரமாய்) தங்கத்தின் தரம் உயர்ந்து, வெள்ளியோ தன் மதிப்பில் குறையும். இதன் மூலமாய் வளர்ந்த நாடுகள் தங்களுக்கு விருப்பமான பருத்தி, கோதுமை, ரப்பர் மற்றும் பிற கச்சாப் பொருட்களை வெள்ளி என்ற தரம் குறைக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு வளர்ந்து வரும் நாடுகளிடமிருந்து பாதி விலைக்கு வாங்க முடியும். ஆனால், சுகபோகப் பொருட்கள், ஆடம்பரங்கள், இயந்திரங்கள் போன்றவற்றிற்கு இரண்டு மடங்கு விலை கொடுத்து மேலை நாடுகளிடமிருந்து வாங்க ஏழை, புறஜாதி நாடுகள் வற்புறுத்தப்படுகின்றன. ஏனெனில் முதலீட்டாளர்களின் வழி நடத்துதலால், கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் முன்னேறிய சகோதரர்களின் சட்ட முறைமைகளால் புறஜாதி மக்களின் வெள்ளி டாலர் தரம் குறைக்கப்பட்டு, பாதியாக விலை மதிப்பை இழந்துவிட்டது. மேல்நாட்டவரின் இப்படிப்பட்ட மூளையால் பாமரரின் லாபங்களையெல்லாம் பெறுவதற்கு “நேர்மையான வியாபாரம்” என்று பெயர். ஆனால் இது தெய்வீக பார்வையில் நீதியா? அல்லது மோசடியா? நிச்சயமாய் புறஜாதியார் இவர்களுக்கு செய்கிறது போல இவர்கள் புறஜாதியாருக்கு செய்யவில்லை.

(2) வெளிநாட்டு வியாபாரம் எல்லாவற்றிலுமே கிரேட் பிரிட்டனின் இப்படிப்பட்ட அடிச்சுவட்டையே எல்லா மேல்நாடுகளும் பின்பற்றிய போதும், வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் பெருத்த பங்கை தான் எப்போதும் பெறமுடியும் என்று பிரிட்டன் எதிர்பார்த்தது.

கோதுமையை பொறுத்தமட்டில், தேவை விநியோக

கொள்கையைநாம் அசட்டை செய்ய முடியாது. அது நடைமுறையில் இருப்பதாகவே நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், உலகத்தின் உற்பத்தியில் அளவுக்கு அதிகமான விநியோகம் இல்லாததாகவே காட்டப்படுகிறது. திரு.-ன்ட் போம் அவர்களின் புள்ளி விவரத்தை உண்மையில் நாம் பார்த்தோம். அதன்படி உலக ஜனத்தொகை பெருக்கத்தின் அளவிற்கு நிகராக்கூட கோதுமை விநியோகம் இருக்கவில்லை. மேலும் பார்க்கப்போனால், 1892ல் தான் உலக சரித்திருத்திலேயே கோதுமை விளைச்சலானது மிக அதிகமாய் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வருடம் நியூயார்க் நகரில் ஒரு கலம் கோதுமையின் விலை 90 சென்ட், பிற தானியங்களின் விலை ஒரே சீராக சரிந்து, கடைசியில் கடந்த சில வருடங்களாக இருக்கும் செயற்கையான விலையேற்றத்தை அடைந்தது.

உலகெங்கும் நிலவிவரும் குறிப்பிட்ட தொரு விசேஷமான சூழ்நிலையினால் தான் விலைவாசி இவ்வளவிற்கு ஏறுகிறது. ரஷ்யா, அர்ஜென்டினா குடியரசு, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி மற்றும் பிற நாடுகளின் கோதுமை விளைச்சல் சராசரிக்கும் குறைவானதே. ஆனால் இந்தியாவில் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவிற்கு எப்போதுமே தேவைக்கு அதிகமான விளைச்சலே இருக்கிறது. அதேசமயம் 35,000,000 ஜனத்தொகை திடீரென பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படும் போது, பற்றாக்குறையை சமாளிக்க அமெரிக்காவின் கோதுமை உதவி செய்யும்படி ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட தொரு நிலைமை 1892லும் கூட உலகம் காணாத அதிகப்படி விளைச்ச-ன் போது ஒரு மரக்கால் 1.30 டலராக கோதுமை விற்கும் நிலையில் (1892ல் 1 அவன்ஸ் வெள்ளியானது 87 சென்ட் தங்கத்திற்கு இணையாக இருந்தது) 1873ல் நிலவிய கோதுமையின் விலையானது பொருளாதார நிலவரப்படி ஒரு மரக்கால் ஏற்கக்குறைய 1.90 டாலருக்கு (வெள்ளி) 1896ல் இந்தியாவிற்கு விற்கும் அளவிற்கு முன்னேறி விட்டது. இதற்கும் மேல் இந்த விஷயத்தை பொருத்தமட்டில் சில உண்மை நிலவரங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இதே காரணத்தினால் தான் (மிதமிஞ்சிய உற்பத்தியினால் அல்ல என்று நாம் பார்த்திருக்கிறோம்) கடந்த 30 ஆண்டுகளில் கோதுமையின் விலை வீழ்ந்துவிட்டது. பிற பொருட்களுடைய விலையும் கூட இதனோடு ஒப்பிடும் போது சிறிது இறங்கிவிட்டது. உதாரணமாய் 1878ம் ஆண்டை 1894ம் ஆண்டோடு

ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது நியூயார்க் நகரில் அந்த காலகட்டத்தில் நிலவிய விலை விவரம் கீழே உள்ளது:

	1878	1894
ரை ஒரு மரக்கால்	\$ 0.65	\$ 0.68
ஓட்ஸ் ஒரு மரக்கால்	\$ 0.33	\$ 0.37
சோளம் ஒரு மரக்கால்	\$ 0.52	\$ 0.51
கென்டக்கி புகையிலை ஒரு பவண்ட்	\$ 0.07	\$ 0.095
மாட்டிறைச்சி மொத்த வியாபாரம்	\$ 0.0525	\$ 0.055
பன்றியிறைச்சி மொத்த வியாபாரம்	\$ 0.0425	\$ 0.055
வைக்கோல் ஒரு டன்	\$ 7.25	\$ 8.50

கீழே கோதுமை, பருத்தி, வெள்ளி கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒரேவித பாதிப்பை காணலாம். காரணம் கிறிஸ்தவ தேசங்களின் வெள்ளி விலை நிர்ணய மாற்றத்தால் என்று தெரியும்.

	1878	1894
பருத்தி ஒரு பவண்ட்	\$ 0.11	\$ 0.07
கோதுமை ஒரு பவண்ட்	\$ 1.20	\$ 0.61
வெள்ளி ஒரு அவன்ஸ்	\$ 1.15	\$ 0.635

ஆனால் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் மீது உற்பத்தி விநியோக சட்டமானது வெள்ளியின் தரக்குறைவை தினித்திருக்கக்கூடாதா? என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதிகமான அளவில் பெருகி வருவதாலேயே வெள்ளியின் விலை இறங்கியிருக்கக்கூடாதா? ஏனெனில், எந்த திட்டத்தினாலும் தங்கத்தின் மதிப்பை கூட்ட முடியவில்லையே?

இல்லை என்று நாம் பதில் அளிக்கிறோம். பின் நாட்களில் வெள்ளி மற்றும் தங்கத்தின் உற்பத்தி அதிக அளவே இருந்தபோதும், பொதுவான வியாபாரம் மற்றும் ஜனத்தொகையின் வளர்ச்சியானது விகிதாச்சாரத்தில் மிகமிக அதிகமாகவே இருந்தது. உலகின் மொத்த தங்கம் மற்றும் வெள்ளியின் கையிருப்பு யாவுமே நான்யமாக

அச்சிடப்படுமாயின் உலக வியாபாரத்துக்கு அது முற்றிலும் போதுமானதே அல்ல. அதை சமன்படுத்த அரசாங்க, வங்கி மற்றும் வர்த்தக நோட்டுக்கள், பத்திரங்கள் யாவும் தேவைப்படும். 1896ல் நாணயமாக்கப்பட்ட, நாணயமாக்கப்படாத உலகத்தின் தங்கம் யாவும் கணக்கிடப்பட்டது. அது (டாலர் 6,000,000,000) ஆறாயிரம் மில்-யனுக்கு குறைவில்லால் இருந்தது. அதேசமயம் அமெரிக்க நாட்டில் பொதுவான மற்றும் தனிப்பட்ட கடன் தொகை இதைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருந்தது. ரஸ்யா 1873க்கு முன் சிலகாலம் அச்சிடப்பட்ட பணத்திற்கு பதிலாக வெள்ளி நிர்ணயத்தை கொண்டுவர முயற்சி செய்தது. ஆனால் அதற்குரிய வெள்ளி போதுமான அளவு கையில் இல்லாமையால் இன்னும் காகிதத்தாளிலேயே ரஸ்யா நிற்கிறது. இந்த வெள்ளி விலை சரிவு, ஏற்கெனவே ஆராயப்பட்டது என்ற விஷயத்தை காண்பிக்கவே இவைகளை குறிப்பிடுகிறோம். இந்த சரிவு, விநியோகம் தேவை என்பதின் கொள்கையினால் அல்ல. ஆனால், அரசியல் சட்டங்களினாலேயே (1872ல் தங்கத்திற்கும் மேலான நிலையில் வெள்ளி இருந்தது. தங்கத்தின் மீது பிரிமியமும் கூட கொண்டு வந்தது) வந்தது.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் பிரதிநிதிகள் யாவருமே தங்களது சொந்த விவசாயிகளுக்கும், புறஜாதிகளுக்கும் எதிரானதொரு சதி ஆலோசனையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது அவ்வளவு எளிதாக ஒப்புக் கொள்கூடியதா? இல்லை. இப்படிப்பட்டதொரு முடிவுக்கு வருவதற்கு இந்த உண்மைகள் போதுமானதில்லை. ஆனால், (முதலீட்டாளர்கள் என நாம் அழைக்கக்கூடிய) பணபலம் பொருந்தியவர்கள் அரசியல் சட்டங்களை ஏமாற்றும் வகையில் திட்டங்களை வகுத்து இப்படிப்பட்டதொரு முடிவை எதிர்பார்த்து செயல்பட்டனர் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியுமா? இவரசர் பிஸ்மார்க்கின் சாட்சியம் நம்மிடத்தில் உண்டு. மேலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் அரசியல் கட்சிக்காரரும் கூட இந்த பாதுப்புக்கு சாட்சிகளாய் இருக்கின்றனர். ஆகவே, மோசடி மூலம் சிறிய அரசியல் சாசனம் என்னும் உளி, உலக பண மதிப்பீடுகளாகிய இரண்டு உலோகங்களின் இடையே செருகப்பட்டது. இதன் மூலம் வெள்ளியின் மதிப்பு இறக்கப்பட்டு, தங்கத்தின் மதிப்பு

இரட்டிப்பாக்கப்பட்டது. மேலும், இப்போது இந்த தீமையை உற்றுப் பார்த்து அரசியல் வாதிகள் பிரம்மித்து நிற்கின்றனர். மட்டுமன்றி, வெள்ளியை மறுபடியும் பழைய நிலைமைக்கே கொண்டுவருவதினால் நிலைமை இன்னும் மோசமாக மாறிப்போவதோடு கடன் கொடுத்தவர்களை நஷ்டத்தில் விட்டுவிடுவதோடு, ஏற்கெனவே கடன் வாங்கியிருக்கும் பிரிவினருக்கு பாதுப்பையும், நஷ்டத்தினையும் ஏற்படுத்தும் என்று உணர்கின்றனர். முதலீட்டாளர்கள் மிகவும் கூடுதலான லாபத்தை பெற்றதோடு மட்டுமன்றி, (தங்களது எல்லா சொத்து மற்றும் வருமானங்களிலும் அதன் மதிப்பை இரட்டிப்பாக்கிறார்கள்.) மனிதசமுதாயத்தின் உயிரோட்டமான பொருளாதாரத்தின் மீது தனது பிடிப்பை இழந்து போவதை விட, புரட்சி அல்லது குழப்பமானதொரு கலவரத்துக்குள் சமுதாயத்தை இவர்கள் தன்னி விடுவார்கள். தனது தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள முதலீட்டாளர்கள் தங்கள் பலத்தை உபயோகப்படுத்துவர். வங்கியில் தாழ்மையுடன் கடனுக்காக காத்து நிற்கும் ஏராளமான வகுப்பினரை இவர்கள் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். கடன் வாங்கும் சர்வதேச அரசாங்கங்களையும், பத்திரிக்கைத் துறையையும் கூட கட்டுப்படுத்துகின்றனர். இந்த மோசக்காரருடைய கனத்தையும் தாராள குணத்தையும் நம்பும்படியும் அவர்களுடைய அதிகாரத்துக்கும் கோபத்துக்கும் அஞ்சவும் பொதுமக்கள் தூண்டப்படுகின்றனர். இதனோடு கூட மிகப்பெரிய செல்வாக்கு நிறைந்த சம்பளக்காரர்களாகிய அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களும், திறமை வாய்ந்த வேலையாட்களும் தங்களது நன்மைகள், இவர்களுடைய கொள்கைளுக்கு உட்பட்டு இருப்பதையே காண்கின்றனர். அவர்களது ஆதரவு இல்லாவிடில் மிதவாதிகளும் அனலற்றவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களது கொள்கையை பொருத்தமட்டில் இவர்கள் நடுநிலை வகுத்து, இந்த மோசக்காரருக்கும் எதிராக எதையும் ஒருமனப்பட்டு பேசுமாட்டார்கள்.

இந்த மோசடி மற்றும் வஞ்சகமான நடவடிக்கைகளுக்கு சாட்சியாக அநேகம் இருக்கின்றன. பின்வரும் சில போதுமானவைகள்:

சென்ட்டர் தர்மென் கூறுகிறார்:

“சட்டசபை மேலவையில் ஒரு மசோதாவானது நிலுவையில் இருந்தபோது, இது வெறும் பண அச்சடிப்பில் மாறுதலை கொண்டுவரவும், நாணயத்தினை ஒழுங்கு படுத்தவும், ஒருசில காரியங்களை நிர்ணயிக்கவும் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா என்று மிகவும் சாதாரணமாய் நினைத்தோம். ஆனால் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்த குழுவின் அங்கத்தினரை தவிர, எனக்கு தெரிந்து வேறு ஒருவருக்குமே நாணயமதிப்பு குறைப்புக்கு குருட்டாட்டமாய் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா என்ற எண்ணமே வரவில்லை.” காங்ரசினல் ரெக்கார்ட் தொகுதி 7, பகுதி 2, 45வது சட்டம், 2வது பிரிவு, பக்கம் 1064.”

சென்ட்டர்காங்க-ங் 1876, மார்ச் 30ல் சென்ட்டர் போகேவின் மசோதா (எஸ் 263)வின் மீது கருத்து தெரிவிக்கும் போது, வெள்ளி நாணயங்களை சட்டப்படி ஏலத்தில் விடும் சம்மந்தப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் நேரத்தில், ஆச்சரியத்தோடு தெளிவாய் கூறுகிறது:

“சென்ட்டரையோ அல்லது சென்ட்டின் உறுப்பினர் ஒரு கேள்வியை கேட்க சென்ட் தலைவர் அனுமதிப்பாரா? அமெரிக்க டாலர் என்பதே இனி சட்டப்படி இருக்கப்போவதில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால் இந்த மசோதாவின் மூலம் அரை டாலர், கால் டாலர்கள் வெறும் வெள்ளி நாணயத்தினால் மட்டுமே செய்யப்பட்டு அது நாணயமாக உபயோகிக்கப்படும் என்பது உண்மையா?”

1878, பிப்ரவரி, 15ல் சென்டர் அ-சன் கூறுகிறார் :

“1873 மசோதாவில் ரகசியமான சரித்திரம் கூறப்பட்டபோது. பிரதிநிதிகளின் அவையானது தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களை தயாரிக்க முற்படுவதும், இரண்டு நாணயங்களையுமே நமது சொந்த நாணயத்துக்கு பதிலாக பிரான்ச் நாட்டுடன் தொடர்பு கொள்ளும் நோக்கத்துடன் கொண்டு வரப்படுவது தான் உண்மையா? 1873ல் இந்த விஷயமானது உண்மையாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் நிலையில் இருந்தது. அதன் பிறகு இதே மசோதாவானது மாற்றப்பட்டது.”

மதிப்பிற்குரிய வில்-யம் டி.கெல்-, மசோதாவுக்கு

பொறுப்பானவர், 1878 மார்ச் 9ல் பிரதிநிதி அவையின் முன் பேசும் போது கூறியவை:

“வெள்ளி டாலர் நிர்ணயத்தை செல்லாததாக்கும் மசோதாவை கொண்டு வருவது குறித்து நான் கூறுவது என்னவெனில், நாணய குழுவின் தலைவராக இருந்தும் கூட, நமது நாணய முறைமையி-ருந்து வெள்ளி டாலரானது செல்லாது போகும் என்ற உண்மையை குறித்து நான் அறியாமல் இருந்துவிட்டேன். மதிப்பிற்குரிய சென்ட்டர் திரு.ப்ளெயன் மற்றும் ஊரீஸ் அப்போதைய சபை உறுப்பினர்கள் இருவருமே ஒருவருக்கொருவர் சில நாட்களாய் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ‘மசோதா வெளியான போது அது பண மதிப்பை வீழ்த்திவிட்டது என்று உனக்கு தெரியுமா?’ எனக்குத் தெரியாது. உனக்காவது தெரியுமா? என்றார், திரு.ப்ளெயன். ‘இல்லை’ “அதை அறிந்த மூன்று அங்கத்தினர் சபையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நினைத்து பார்க்கவே இல்லை’ என்று திரு. ஊரீஸ் கூறினார்.”

மறுபடியும் 1879, மே 10ம் தேதி திரு. கெல்- கூறுகிறார்:

“என்னைப் பொருத்தமட்டில் நாணயக் குழுவினர் எடை பார்த்து அளந்து அதை அசல் மசோதாவாக சமர்ப்பித்தவர்கள், தகுதியானவர்களும், உண்மையுள்ளவர்களுமாய், மிகவும் கவனத்தோடு அதன் விதிகளை ஆராய்ந்தனர். அதன் செய்தியாளராகிய நான் இதை அறிவிக்கிறேன். இந்த மசோதாவில் தரமான வெள்ளி டாலருக்கும், வியாபார டாலருக்கும் சேர்த்தே வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. தரமான டாலரானது செல்லாததாகும்படி சென்ட் பிரிவு சட்டப்படிர்வமாய் அமலாக்கிய பிறகு இதைக் குறித்து வெகுகாலமாய் எதையும் கேட்க இயலவில்லை. அதன் சரித்திரத்தைக் குறித்து நான் வெளிப்படையாய் தெரிவிப்பதற்கு எனக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால் அமெரிக்க நாட்டின் வெள்ளி டாலர் நிர்ணயமானது செல்லாததாக்கப்பட்டதைப் போன்றதொரு இரகசியம் இந்நாட்டின் அரசியல் சரித்திரத்திலேயே கிடையாது என்று கூறுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இது என், எப்படி வந்தது என்று சொல்வதற்கு ஒரு மனிதனையும் நான் இதுவரை காணவில்லை.”

சென்ட்டர் பீக் 1878 ஜூவரி 10ல் சென்ட் கூட்டத்தின் முன் பேசியதி-ருந்து:

“இது (வெள்ளியை மதிப்பிழக்கச் செய்த மசோதா) அவஸ் ஆஃப் காங்கிரஸாலேயே கூட புரிந்துக் கொள்ள முடியாததாய் இருந்தது. மிகவும் துப்பறியும் அறிவுடைய பத்திரிக்கை நிருபர்களும் கூட இப்படி ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்துவிட்டது என்று கண்டுபிடிக்கவோ, தெரியப்படுத்தவோ முடியாமல் போய்விட்டதை நான் கண்டேன்.”

எழுத இடம் இருந்தால் இதைப் போன்ற மிகவும் வலுவான வார்த்தையை அநேகரிடத்தி-ருந்து நம்மால் பெற்றுமுடியும். மசோதாவின் தலைப்பே தவறாய் வழி காட்டுவதாக இருக்கிறது. “பணம் அச்சிடப்படுவதற்கு சம்மந்தப்பட்ட சட்டமானது திருத்தி அமைக்கவும், அமெரிக்க நாட்டின் நாணயத்தையும், அதிகாரிகளையும் ஆராய்ந்து தேர்வு செய்யவும் கொண்டு வரப்படும் சட்டம்.” இதில் வெள்ளியின் மதிப்பு செல்லாததாக்கப்படுவது பின் கூறப்பட்டபடி மறைக்கப்பட்டது. (1) இது முதல் தங்க நாணயமானது மதிப்பீடு செய்ய பயன்படுத்தப்படும் ஒரு அளவு என்று கூறும் சட்டப்பிரிவு 14; மேலும் (2) பிரிவு 15, வெள்ளி நாணயத்தை பற்றி விவரித்து, குறிப்பிட்டிருந்தாலும், வெள்ளி டாலர் மதிப்பு குறித்து ஒட்டுமொத்தமாய் ஏதும் கூறப்படாமல் விடப்பட்டது. 1874 ஜூன் 22ன் சட்டம் அதன் பெயரே இல்லாத அளவிற்கு வெள்ளியின் மதிப்பு பாழ்த்தகபட்டு விட்ட பிறகு பெயரளவிற்கு 1873 சட்டத்தில் கூறப்பட்டதை தவிர வேறு உலோக நாணயம் அச்சிடப்படக்கூடாது என்று மட்டும் கூறப்பட்டது. இந்த சட்டத்தை அமுல்படுத்த கையெழுத்திட்ட தலைவர் யூ.எஸ். கிரான்ட்டுக்குக் கூட இந்த சட்டத்தின் உண்மை ரூபம் தெரியாமல் போய்விட்டது. நான்கு வருடங்களுக்கு பிறகே, அதன் பின் விளைவு மிகத் தெளிவாய் தெரிந்தது. உண்மையில் தேசம் இன்னும் நாணய பட்டுவாடாவுக்கு திரும்பவில்லையாதலால், சில பண முதலீட்டாளர்கள், நாணயத்தை கவனித்தபோது, அந்த திசையில் செல்வதற்கான உபயோகமானதொரு ஆயத்த நடவடிக்கையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. முராட் ஹல்ஸ்டட், கமர்ஷியல் கெசட்டின் (சின்சினாட்டி) ஆசிரியர், அந்நாட்களில் செல்வாக்குடைய மனிதனாக இருந்தார். 1877 அக் 24ல் அவர் நியூயார்க் பத்திரிக்கையில் எழுதியதாவது :

“இது பிரிட்டனின் தங்க கொள்கை. இது நிபுணர்களின் வேலையே. மழுப்பலாக இருப்பதே இதை ஜெயிக்க தேவையானது. நாணயம் இன்னும் பொது புழக்கத்துக்கு வராத காரணத்தினால், அநேகருடைய கவனத்தை ஈர்க்காமல், இது ஒரு பதட்டத்தோடு காணப்படுகிறது. கடன் வழங்கும் மாபெரும் நாட்டின் ஒரே நாணய முறைமை கடன் பெறும் நாடுகளின் மீது எந்த வாதத்துக்கும் இடமின்றி திணிக்கப்பட்டது.”

காலம் சென்ற கர்னல் ஆர்.ஐ. இங்கர்சோலுக்கு இந்த வார்த்தைகள் (வெளிப்படையாக) மக்களிடையே பெருமையைத் தேடித்தந்தது:

“வெள்ளியைச் செல்லாததாக்கவேண்டும் என்று உண்மையாகவே நான் கேட்டேன். ஆனால், வெள்ளியானது மோசடியானதொரு வழியில் செல்லாததாக்கப்பட்டுவிட்டது. கடன் பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதன் மீதும், அமெரிக்க நாட்டின் மிக நேர்மையான கடனாளி மீதும் ஒரு மோசடி திணிக்கப்பட்டது. இது உழைப்பாளிகளையே ஒட்டுமொத்தமாய் கொண்றுவிடுகிறது. இது பேராசை மற்றும் பொருளாசையின் ஆர்வத்தினால் செய்யப்பட்டுவிட்டது. நேர்மையான மனிதனால் இது அழிக்கப்படவேண்டும்.”

1877-1880 இடையே இதனுடைய உண்மை நிலவரம் உணரப்பட்டவுடன், இதன் பின்விளைவு எப்படி இருக்கப்போகிறது என்று அநேக காங்கிரஸின் அரசியல்வாதிகளால் முன்னறிவிக்கப்பட்டது. சிலரோ இந்த காரியத்தைக் குறித்து ஏதும் அறியாமல் இருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் சுயநலத்தினால் இதைப் பற்றி ஏதும் கூறாமல் மௌனம் சாதிக்கின்றனர். மேலும் வேறு சிலர் பண முதலீட்டாளர்களின் ஆலோசனை மீது சார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சிலரோ இந்த தவறுக்கு எதிராக வீராப்புடன் பேசுகின்றனர்.

1880ல் அமெரிக்க நாட்டு மேல் சபையில் காலம் சென்ற உயர்திரு. ஜேம்ஸ் ஐ. ப்ளெய்ன் கூறியவை:

“ஒரே ஒரு தங்க நிர்ணய காரியத்தினால் இந்த நாடு மட்டுமன்றி, உலக நாடுகளே ஒரு போராட்டத்தில் கஷ்டப்படுகின்றன. ஒருவேளை இந்த பிரச்னையே வெற்றி பெறுமாயின், உலக வர்த்தகம் முழுவதிலும் ஒரு பெரிய நாசம் உருவாகி பரவிவிடும். வெள்ளியை பணம் அல்ல என்று அழித்து விட்டதாலும் தங்கம் ஒன்றே மதிப்பீட்டு அளவு என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டதாலும், பணமாகவே வருமானம் ஈட்டுத்தருகின்ற முதலீடுகளைத் தவிர வேறு எந்த ரூபத்திலும் இருக்கும் சொத்துக்களும் நாசப்படும் பாதிப்பை பெற்றிருக்கின்றன. இவைகள் யாவும் பெருமளவில் கூடுதலான மதிப்பீட்டை பெறக்கூடும். மிகவும் துல்-யமான, நம்பகமான புள்ளிவிவரத்தின்படி 7,000,000,000 டாலர் அளவிற்கு நாணயங்கள் அல்லது வெள்ளி / தங்கக்கட்டிகள் இவ்வுலகில் இருக்கின்றன. வெள்ளியையும் தங்கத்தையும் மிகச்சரியாக பிரிப்பதனால், கோடிக்கணக்கானவருக்கு பெருந்துயரையும், ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு படுமோசமான நாசத்தையும் ஏற்படுத்தமால், வெள்ளியை புழக்கத்தில் இருக்கும் பணம் என்ற ஸ்தானத்தை விட்டே அழித்துவிடுவது என்பது இயலாத ஒன்றாகும். வெள்ளியும் தங்கமும் நாட்டின் பணமாக இருக்கலாம் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதுமட்டுமன்றி, அரசியல் சாசனத்திற்கு முன்னேறியிருந்த அமெரிக்க மக்களின் நாணயம் மிகவும் சுதந்திரத்துடனேயே இருக்கிறது. இந்த இரண்டு உலோகங்களுமே பணமாக இருக்கக்கூடாது என்று கூற காங்கிரஸ்க்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மதிப்பு குறைக்கப்படுத்த-ல் கங்கிரஸ்க்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்பதே என் முடிவு. ஆகவே, ஒருவேளை வெள்ளி செல்லாததாக்கப்படுமானால் அதை மறுபடியும் மதிப்புடையதாக்க நான் விரும்புகிறேன். அது நாணயமாக்கப்படுவது தடை செய்யப்படுமேயாகில் அது மறுபடியும் பழைய நிலைக்கு திரும்பவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட விருப்பப்படுகிறேன். இது மறுபடியும் பெருகுவதையே நான் விரும்புகிறேன்.”

மறைந்த சென்ட்டர் வேண்ஸ் கூறியவை:

“பணமும் அதன் உடன் இருப்பவைகளும் உலகமெங்கிலும் இப்படிப்பட்டதொரு சதியாலோசனையில் இறங்கி எக்காலத்திலும் இல்லாததொரு பாவத்தை செய்ய முற்பட்டிருக்கின்றன. அரைபாகம் உலக பணத்தை தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அடுத்த பாதியின் மதிப்பை கூட்டி தங்களைய சொந்த சொத்துக்களின் மதிப்பை தங்கள் அதிகாரத்தினால் கூட்டிக் கொள்கின்றனர். நமது சுதந்திரம் என்ற புனிதமான ஆலயத்தை இந்த பணமாற்றம் மாசுபடுத்துகின்றது.”

வெளிநாடுகளில் இருக்கும் தனது பிரதிநிதிகளுக்கு பொருளாதார நிலவரத்தை அறிவிக்கும்படி அமெரிக்கஜக்கிய நாட்டு அரசாங்கம் அதிகாரபூர்வமான கடிதங்களை அனுப்பியது. பெல்ஜியத்தில் அதிகாரியாக இருக்கும் திரு.குர்ரி கூறியது. குறிப்பிடத்தகுந்ததும் அமெரிக்க நாட்டு மக்களின் அனுபவத்தோடு தொடர்புடையதுமாக இருந்தது. பெல்ஜியத்தின் நிதி அதிகாரியான மதிப்பிற்குரிய அல்போன்ஸ் அல்லார்ட் என்பவரது கேள்விகளுக்கு கீழ்க்கண்ட பதிலைத் தருகிறார்:

“1873-ருந்து, பொருட்களின் வீழ்ச்சியால் ஒரு தொடர்ச்சியான இக்கட்டு இருக்கிறது. இது மேலும் வளராதபடி தடுக்க முடியாததைப் போல் தோன்றுகிறது. விலையில் வீழ்ச்சி, ஊதியத்தின் மீது பாதிப்பு ஆகியவை சமுதாய மற்றும் தொழில்முறைமைகளில் ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்குகிறது.

“நொண்டினாலும் கூட மறுபடியும் 1873ல் ஏன் மறுபடியும் ஒரே நாணய முறைக்கு திரும்பிவந்தோம் என்று என்னைக் கேளுங்கள். முதலீட்டாளர்களாகிய ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தாரை திருப்பிப்படுத்த இந்த வகுப்பார் புதிய கொள்கைகளை கண்டுபிடித்தனர். அரசியல் பொருளாதார நிபுணர் சிலரால் குறிப்பாக பிரான்ஸ் நிறுவனத்தின் அங்கத்தினரால் ஆதரிக்கப்பட்டனர்.

“தொழில் மற்றும் சம்பளம் இவைகளின் மீது இந்த பொருளாதார காரியங்களுக்கு பெல்ஜியத்தில் என்ன செல்வாக்கு என்று கேட்கிறீர்களா? 1873ல் ஏற்கெனவே பண பற்றாக்குறை. இது இன்னும் மோசமானது. ஏற்கெனவே எதிர்பார்த்த விலை வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது. 1873-ருந்து எல்லா உற்பத்தி பொருட்களின் விலையும்

50% சராசரி வீழ்ந்தது. தானியங்களின் விலை 65% வீழ்ந்தது. தொழில் நல்ல வருமானம் இனி இல்லை. விவசாயத் தொழிலே நாசப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. வரியி-ருந்து பாதுகாப்பு கேட்டு யாவருமே அலறுகின்றனர். இந்த சமயத்தில் பாழாய்ப்போன நமது குடிமக்கள் போரைப் பற்றி சிந்திக்கின்றனர். இதுவே நமது ஐரோப்பிய நாட்டின் பரிதாபத்துக்குரிய நிலைமை.”

தேசிய குடியரசுக்கிற்கு எழுதிய கடிதத்தில் (ஜூன் 11, 1891) சென்ட்டர் ஜெ.டி. கேமிரான் கூறியதாவது:

“எதுவுமே எதிர்த்து நிற்கமுடியாத கொடுரமானதொரு அழிவாகியதங்கநிர்ணயம் என்ற ஒன்று நம்மிடையே கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தையே தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டது போன்றதொரு நடவடிக்கை கடந்த 20 வருடங்களாக இருப்பதைப் போல் தங்கத்தின் மதிப்பு எதிர்காலத்திலும் கூட தொடருமேயானால், சில தலைமுறைகள், வெகு விரைவிலேயே தனது முடிக்கப்படாத கைவினைப் பொருட்களையும், பயிரிடும் விளைச்சலையும் அடமானம் வைக்கக்கூடிய தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு, கடன் கொடுக்கும் அளவிற்கு அதிகமான முதலீட்டை கவனத்துடன் பாதுகாக்கும் கொழுத்துவிட்ட அரைடன் நகரங்களை மட்டுமே இத்தனை பரந்த அமெரிக்கக் கண்டத்தில் காண்முடியும். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் உலக சரித்திரத்தில் மிகவும் சாதாரணமாகிவிட்டது. ஆனால் இதை நாம் யாவரும் எதிர்ப்போம். ஏழை, பணக்காரன், குடியரசுவாதிகள், ஐனநாயகவாதிகள், பொதுமக்கள், முதலாளிகள், தொழிலாளிகள், ஆலயம், கல்லூரி, எல்லாம் ஒரேவிதமாய், நல்லதொரு எண்ணத்தில் யாவருமே எதிர்ப்போம்.”

வெளிநாட்டுக்கு கோதுமை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளின் விவசாயிகள் முக்கியமாய் அமெரிக்கா, கனடாவின் விவசாயிகள் ஏன் அவதியறுகிறார்கள் என்று ஆங்கிலேய முதலீட்டாளர்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். இது அவர்களுடைய சுயநலத்தின் காரணத்தினாலேயே என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு (லண்டன்) ஏப்ரல் 30, 1814 பொருளாதார செய்தி என்ற பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் பகுதியில் கூறப்பட்டதை கீழே கொடுக்கிறோம்.

“அமெரிக்க நாட்டுடன் அடிக்கடி நமக்கு அரசியல் வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன. ஆனால் சட்டப்படி இரண்டு நாட்டு மக்களின் பகை உணர்ச்சியானது இதற்கு காரணமாயிருக்கிறது என்பது உண்மை. மட்டுமன்றி, தகராறு கடந்து சென்று மறக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், லட்சக்கணக்கான அமெரிக்க பிரஜைகளின் செழுமையை பாதிக்கின்ற கேள்வி கேட்கும் ஒரு போக்கை ஊக்கப்படுத்தி வருகிறோம். நாட்டிற்கு விரோதமான சில குறிப்பிட்ட காரியங்களின் மீது தற்போது இந்நாட்டின் கவனம் திரும்பி உள்ளது. உண்மையில் நமக்கு தெரியும். இந்த விரோதமான சில காரியம் தற்செயலானது. மட்டுமன்றி நமது பொருளாதார கொள்கைகள் சுயநலத்தைக் கருதியே கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. அமெரிக்காவைப் போல் இந்தியாவும் கூட எந்தளவிற்கு நமது செய்கையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கக் கூட கவலைப்படாத அளவிற்கான முழுமையானதொரு சுயநலம்....”

“அமெரிக்க நாடானது ஐரோப்பாவின் பிடியி-ருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளும்படி முயற்சி செய்யுமேயாகில், முழுமையாய் வெள்ளியையே பற்றிக் கொள்ளுமேயாகில், அமெரிக்கா மட்டுமன்றி, ஆசியாவும் கூட அதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிடும். பிறகு இரு கண்டத்தின் வியாபாரத்தை ஆளலாம் என்ற மிகவும் சாதாரணமானதொரு நெறியை சென்ட்டார் காமிரான் குறிப்பிடுகிறார். ‘தங்கத்திற்கு தடையாயிருப்பவர்களுக்கே சுங்கவரியில் வேறு யாரையும் விட அதிக மோசமான பாதிப்பு இருக்கும். வெள்ளியுடனான ஒப்பந்தத்தை விட வேறு எந்த வரியற்ற வியாபார ஒப்பந்தமும் அத்தனை உறுதியானதாய் இருக்காது.’ ஒருவேளை அமெரிக்க நாடானது வெள்ளியை தரநிர்ணய ஆதாரமாக நாளை (வரும் காலத்தில்) ஏற்றுக் கொள்ளுமேயாகில், சந்தேகமின்றி ஒரேயொரு வருடத்துக்குள்ளாக பிரிட்டனின் வியாபாரமே நாசமாகிவிடும். இந்த நிலை வருமாகில் உள்நாட்டில் மட்டுமன்றி, வெளிநாட்டு சந்தையிலும் அமெரிக்க வியாபாரமே மிகவும் பாதுகாப்பான ஒன்றாக இருக்கும். உண்மையில், வெளிநாடுகளின் ஒப்பந்தப்படி சில நேரங்களில் தங்க நிர்ணயத்தில் அமெரிக்க நாடு ஓரளவு பணம் செலுத்த கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும். ஆனால், தென் அமெரிக்கா, ஆசியா, ஐரோப்பாவிடமிருந்து பெறும் லாபத்தில்

இந்த நஷ்டமானது மிகச்சிறிய அளவே. இந்த வாய்ப்பினை அமெரிக்க நாடு வெகுகாலத்துக்கு முன்னமே இழந்துவிடவில்லை. ஆனால், இங்கிலாந்தே வியாபார வெற்றிக்கும், செழுமைக்கும் ஒரு வாசலாக இருப்பதாக ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இல்லாவிடல் இதை வெகுகாலத்துக்கு முன்னமே அமெரிக்கா செய்திருக்கும். ‘பெரிய இங்கிலாந்தாக மாற்றவேண்டும் என்ற வாஞ்சை இருக்கும் வரைக்கும் நம்மை இவர்கள் மிஞ்ச முடியாது’ என்ற நிஜத்தை அமெரிக்கர்கள் புரிந்துகொண்டனர். வெள்ளியை ஆதாரப்படுத்தி உலகநாடுகளின் வியாபார சந்தையையே சுரண்டி விடும்படியான காரியம் முன்னமே இவ்விதம் நடவாதது நமக்கு சற்று நன்மையே. வெள்ளியனுடைய பிரச்னையால் ஈர்க்கப்பட்ட நமது அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையால் ஏரிச்சலடைந்திருக்கும் நமக்கு, தங்கத்தை தடை செய்து அமெரிக்கா பழிவாங்கிவிட்டதாகவே தோன்றுகிறது. இரண்டு கண்டங்களுக்கும் இடையே கொந்தவிப்பை ஏற்படுத்தி ஐரோப்பாவின் மிகவும் பரிதாபமான நாடுகளின் எதிர்காலத்தையே அடியோடு நாசப்படுத்திவிடக் கூடிய (வெள்ளி பிரச்சனை) ஒரு பிரச்சனைக்கு எதிராய் நடைபெற்ற, யாரையும் அனுபவிக்க விடாததொரு போக்கினை கண்டு இந்நாட்டின் மீது வளர்ந்து வரும் அதிருப்தி இனிமேலும் காணப்படாதபடி இது மிகவும் எளிதாய் செய்து முடிக்கப்படலாம்.”

விவசாயிகளது கூக்குரலானது, மோசடியின் பின்னணியில், பொதுவாகவே எல்லா கிறிஸ்தவ நாடுகளிலும் தங்க நிர்ணய நாடுகளிலும் இருக்கிறது. இதை கீழ்க்கண்டபடி குறிப்பிடுகிறோம்:

அப்போதைய ஜனாதிபதி வேட்பாளரான டபுஸ்யூ. ஜே.ப் ரேயனுக்கு ஐரோப்பாவின் முன்னணி வேளாண்மை பிரதிநிதிகள், புடாபெஸ்ட், ஹங்கேரியில் நடந்த சர்வதேச வேளாண்மை கூட்டத்தில் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பிய நீண்ட தந்தி செய்தியை கொடுத்திருந்தனர். நியூயார்க் வேர்ஸ்ட் (New York world) என்ற பத்திரிக்கையில் செப்டம்பர் 22, 1896ல் இது வெளியானது:

“அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பா இரண்டும் கடந்த 23 வருடங்களாக கடன் கொடுப்பவரது செல்வாக்குக்கு எதிரான உங்கள்

போராட்டத்தில் நீங்கள் வெற்றிபெற நான் வாழ்த்துகிறேன்..... உங்களது விவசாயிகள் மற்றும் பிறரது செழுமையை பாழ்படுத்தும் பொருளாதார சட்ட முறைமைகளானது (வெள்ளியானது பணமதிப்பை பெறும் வாய்ப்பை) தக்கவைத்துக் கொள்ள தவறவிட்டுவிடுகிறது என்று நம்புகிறோம். ஆசியா மற்றும் தென்அமெரிக்கா முழுவதும் தங்கக் காப்பீட்டுக் கட்டணம் விவசாயிகளை, அவர்களது கடும் உழைப்பின் பலனை பெறவிடாமல் தொடர்ந்து கொள்ளளயடிக்கும். உங்கள் தேர்தல் இன்னும் நிறைவடையாத ஐரோப்பாவின் விவசாய மற்றும் சமூக பிரச்சனைகளையும் கூட தவிர்த்துவிடலாம்.”

இளவரசர் பிஸ்மார்க், ஜெர்மன் ரியிஸ்டேக்கின் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியின் தலைவர் அவர்களின் அறிக்கையை 1896 செப். 24ல் நியூயார்க் வேர்ஸ்டு வெளியிட்டிருந்தது. அதை கீழே கொடுக்கிறோம்:

“நானைய மதிப்பீட்டைக் குறித்த விவாதத்தில் இறங்குவதற்கு நான் மிகவும் வயோதிகணாகிவிட்டேன். 1873ல் நான் மிகவும் மதிக்கக்கூடிய அறிவுரையின் மீது செயல்பட்டேன். அதன் விளைவுகளை பார்க்கும் போது எனது செயல்பாடுகள் மிகவும் கண்முடித்தனமாக இருந்தது.

“பிரிவினையை உண்டாக்க முடியாததொரு வகுப்பினர் விவசாயிகளே. ஒருவேளை அவர்கள் சமாதானப்படுத்தப்பட்டு, இந்த பொருளாதார மாறுதல்களுக்கு வேளாண்மையின் பின்னடைவு விசித்திரமாக இருக்கின்றது என்பதை புரிந்து கொண்டதாக உறுதி கூறுவார்களாகில், நமது அரசாங்கம் இந்த நிலைமையை சற்று ஆலோசிக்க வேண்டும்.”

தற்போது இருக்கும் மிதமிஞ்சிய வீழ்ச்சி வெள்ளிக்கும், வெள்ளி மதிப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு இருக்கும் அநேக நுகர் பொருள்களுக்கும் இரண்டு காரணங்களினால் வந்திருக்கிறது. (1) உலகில் பாதுக்கும் மேலான ஜனத்தொகையின் அத்தியாவசிய பொருட்களின் தேவையில், வெள்ளி இருப்பதால் அதை வீழ்த்த காலமும், திறமையான செயல்பாடும் தேவை. (2) வரப்போகும் தீமையை முன்னறிந்த அரசியல்வாதிகளும், வெள்ளி சுரங்க

உரிமையாளர்களும், இதில் நேரடியாய் தொடர்பு கொண்டவர்களும் சேர்ந்து, 1890 ன் வெள்ளி கொள்முதல் சட்டத்தையும், 1878ல் மறுமதிப்பீட்டு சட்டத்தையும் புதுப்பிக்க அமெரிக்க நாட்டின் காங்கிரஸில் வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் இந்த நலத்திட்டம் செயல்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. வெள்ளியானது சட்டப்படித் தங்கத்தின் மதிப்பிற்கு முழுச்சமமானதோரு பணமாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். அல்லது கோதுமை, வைரம் போன்ற வியாபார பொருளாகவாவது வைக்கப்படவேண்டும். இது தேவை மற்றும் விநியோகத்தைப் பொறுத்து விலை ஏறி இறங்கலாம். இந்த நலத்திட்டம் கடைசியில் 1893ல் ரத்து செய்யபட்டபோது வெள்ளியானது ஒரேயடியாய் தங்கத்தின் விலைக்கு அரை பாதியாக வீழ்ந்துவிட்டது. 1895ல் இதன் தீமைகள் யாவும் முழுமையாய் உணரப்பட்டது. அதன் விளைவாக மாபெரும் பயங்கரம் மட்டும் இன்னும் நீடிய பொறுமையுடன், முன்னேற்றத்துடன், கைக்கெட்டா தூரத்தில் இருக்கிறது. இதோடு உண்மைகள் சில :

(1) மிகவும் நவீனமயமாகிவிட்ட இயந்திரங்களை எதிர்கொள்ள முடியாமல் உலக விவசாயிகளும், கிறிஸ்தவ தேசங்களின் விவசாயிகளும் மிகுந்த வருத்தத்தில் இருக்கின்றனர். தங்கள் சகுடிமக்களிடமும் அரசியல் பிரமுகர்களிடமும் உதவிக்காக மிகுந்த சத்தத்தோடு கூக்குர-டுகின்றனர். (இந்த கூக்குரல் தற்காக்கமாய் கோதுமை விலையேற்றத்தால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒருவேளை ரஸ்யா, ஆஸ்திரே-யா, தென் ஐரோப்பா மற்றும் அர்ஜென்டினாவில் ஏற்பட்ட சில குறைவினால் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த நிலைமை மாறியவுடன், இந்த உலகின் மொத்த சராசரி விளைச்சலும் கூடும்போது, கோதுமையின் விலை வெள்ளியின் விலையை பொறுத்து 43 செண்ட் வரைக்கும் குறையலாம். இந்த நிலைமையை சரிப்புத்த ஏதாவது ஒன்று நடந்தால் ஒழிய என்றுமில்லாத அளவுக்கு விவசாயிகளது கூக்குரல் மிகவும் கோரமாக இருக்கும்.

(2) இது எப்படி வந்தது என்பதையும் இதன் கஷ்டத்தையும் அரசியல் வல்லுனர்கள் புரிந்துகொண்டனர். முதலீட்டாளர்களின் வஞ்சகத்தால், மோசிடியின் மூலமாய் வந்தது என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

(3) இது ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலைக்கு காரணமாகவும் ஒருவேளை புரட்சியாகவும் கூட இருக்கலாம் என்று கண்ட சட்ட வல்லுனர்கள், இதை சரிப்புத்தி எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் குழப்பத்தையும் ஒரு வேளை புரட்சியைக் கூட ஏற்படுத்தலாம் என்று கண்டு தீவிரமாக எதையும் செய்யாம-ருப்பதே நல்லது என்று தீர்மானித்தனர். எனினும் வெள்ளியானது தனது பழைய நிலைக்கு திரும்பாது, அதன் மதிப்பு 16-ருந்து 1க்குதிரும்பாது.

(4) இந்த மோசடியானது விவசாயிகளை மட்டும் நகச்கி, நம்பிக்கையிழக்க செய்யாமல், சமுதாயத்தில் இந்நாள்வரை மிகப்பெரிய பழையவாதிகளாயிருக்கிறவர்களையும் கோபமுட்டி, கசப்பான உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகிறது என்று யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

(5) உலகின் சிந்திக்கக்கூடிய மக்கள் யாவரும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் உழைப்பாளிகள் மற்றும் இயந்திர இயக்குனர்கள் யாவரும் ஒரு புரட்சிகரமாக தயாராக இருக்கின்றனர். இது தற்போதுள்ள சமுதாய அமைப்புகளை முற்றிலுமாய் அழித்துவிடும் என்று நினைக்கின்றனர். மேலும் இவர்களோடு பழையவாத விவசாயிகளும், இந்த அதிருப்தியாளர்களோடும் புரட்சிகாரரோடும் சேர்ந்தால் இந்த கூட்டணியை எதிர்க்கமுடியாது.

(6) இப்படிப்பட்டதோரு எழுச்சியைக் கொண்டுவர சில வருடங்களே போதுமானது என்று அனைத்து பக்க சாட்சியங்களும் கூறுகின்றன.

இந்த உண்மைகளை யாக்கோபின் தீர்க்கதறிசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு காரியமும் ஒன்றுவிடாமல் அத்தனை முழுமையாய் நிறைவேறிவருவதைக் கண்டு, மிகவும் உணர்ச்சி வசப்படுவர். மேலும் நமது நாட்களை குறித்த தெய்வீக முன்னறிவிற்கு இது மற்றுமொரு சாட்சி என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு அதன் காரியங்கள் யாவும் இம்மானுயேலருக்கும் பூமியில் சாமாதானமும் மனுஷருக்கு நன்மையும் உண்டாகும் அவரது ராஜ்யத்திற்கு முன் வரவேண்டிய மாபெரும் துன்ப நாட்களுக்கான ஆயத்தம் என்று புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மறுபடியும் நாம் யாக்கோபு தீர்க்கதறிசனத்தை (5:1-9) வாசிப்போமாக:

“ஜஸவரியவான்களே, கேளுங்கள், உங்கள் மேல் வரும் நிர்ப்பந்தங்களினிமித்தம் அலறி அழுங்கள். உங்கள் ஜஸவரியம் அழிந்து, உங்கள் வஸ்திரங்கள் பொட்டெரித்துப் போயின. உங்கள் பொன்னும், வெள்ளியும் துருப்பிடித்தது; அவைகளிலுள்ள துரு உங்களுக்கு விரோதமாக சாட்சியாயிருந்து, அக்கினியைப் போல் உங்கள்மாமிசத்தைத் தின்னும். கடைசி நாட்களிலே பொக்கிஷ்த்தைச் சேர்த்தீர்கள். இதோ, உங்கள் வயல்களை அறுத்த வேலைக்காரருடைய கூ- உங்களால் அநியாயமாய் பிடிக்கப்பட்டுக் கூக்குர-டுகிறது; அறுத்தவர்களுடைய கூக்குரல் சேனைகளுடைய கர்த்தரின் செவிகளில் பட்டது. பூமியிலே நீங்கள் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்து, சுகபோகத்தில் உழன்றிர்கள்; கொழுத்தவைகளை அடிக்கும் நாளிலே நடக்கிறது போல உங்கள் இதயங்களைப் போவித்தீர்கள். நீதிமானை (கிறிஸ்து) நீங்கள் (உங்கள் வகுப்பினர்) ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்துக் கொலை செய்தீர்கள்; அவன் உங்களோடே எதிர்த்து நிற்கவில்லை.” (அறுவடையாளர்களின் கூ-யை மோசடியான முறையில் அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் செய்ததில், பிறரை விட யூத முதலீட்டாளர்களும், வங்கிகளுமே முத-டம் வகிப்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புவாரோ? ஆகவே தான் “நீதிமானை நீங்கள் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்துக் கொலை செய்தீர்கள்” என்று இந்த வார்த்தைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா?)

“இப்படியிருக்க, சகோதரரே, கர்த்தர் வருமளவும் நீடிய பொறுமையாயிருங்கள் (இவர் காரியங்களை நீதியாய் சரிப்படுத்தி, ஏழையை, உதவியற்றவனைக் கைதூக்கி, எழுப்பி, தீமை செய்பவர் யாவர் மீது நியாயம் தீர்ப்பார்). இதோ, பயிரிடுகிறவன் பூமியின் நற்பலனை அடையவேண்டுமென்று, முன்மாரியும், பின்மாரியும் வருமளவும், நீடிய பொறுமையோடு காத்திருக்கிறான். நீங்களும் நீடிய பொறுமையோடிருந்து, உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரப்படுத்துங்கள். கர்த்தரின் வருகை சமீபமாயிருக்கிறதே. சகோதரரே, நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படாத படிக்கு ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாய் முறையிடாதிருங்கள்; இதோ, நியாயாதிபதி

வாசற்படியில் நிற்கிறார்.”

நியாய விதிகள்

“வாழ்த்துங்கள், தேவனால் அபிஷேகிக்கப்பட்டவரை, யேகோவாவின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட குமாரனை! அவரை வாழ்த்துங்கள், குறிக்கப்பட்ட காலத்திலே, பூமியிலே அவரது ஆட்சி ஆரம்பித்தாயிற்று! கொடுமையை விலக்க அவர் வருகிறார், அடிமையை விடுவிக்க வருகிறார், பாவப்பழியை எடுத்துப் போடவும், நியாயத்தோடு ஆஸவும் வருகிறார்.

“உதவி செய்ய அவர் வேகமாய் வருகிறார் தவறான விதத்தில் பாடுபடுவர்களுக்காக ; ஏழைகளுக்கும் அவசியமானவர்களுக்கும் உதவ, எளிமையானவர் வ-யோராக உத்தரவிடுவார்; பெருமுச்சக்குப் பதில் ஆனந்த கீதத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்க, அவர்களது இருள் வெளிச்சமாக மாற, சபிக்கப்பட்டு, மரித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களது ஆத்தமா, அவரது பார்வையில் விசேஷமானவைகள்.

“முடிவில்லாதுதிகள் அவருக்கே அனுதின பிரார்த்தனைகள் மேலேறட்டும்; அவரது இராஜ்யம் இன்னும் விரிவடைகிறது, அதற்கு எல்லையே இருக்காது, காலத்தின் போக்கினை ஒருபோதும் அவரது உடன்படிக்கை நீக்கிவிடாது; இல்லை, அது நித்தியமாய் என்றும் நிற்கும் தேவன் அன்பானவர் என்ற உறுதிமொழி.”

அ அ